

РЕШЕНИЕ

№ 5655

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7358** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. /глава X/ от АПК, във вр. с чл. 91 от АПК, във вр. с чл. 83 от Закона за културното наследство /ЗКН/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1000, район „О.“, [улица], ет. 1, чрез адв. Д. Д., срещу становище, изх. № 33-НН-1046/10.07.2020 г. на министъра на културата, с което е отменено становище, изх. № 33-НН-1046/08.07.2020 г. на министъра на културата и е отказано съгласуване на инвестиционен технически проект „Промяна на инвестиционни намерения по чл. 154 от ЗУТ на строеж „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к. + 656,00м" в строеж: „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к.+656,00м" в УПИ II, кв. 259а, местност „Солни пазар", район „Т." – СО, [населено място] (части: Архитектура, Конструкции, фаза ТП).

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на обжалваното становище като издадена в противоречие с материалния закон и по-конкретно - с нормата на чл. 91 от АПК, предвид липсата на каквото и да било правно и фактическо основание за издаването му. Иска се отмяна на становището като незаконосъобразно, не се претендират разноски.

Ответната страна – министърът на културата, чрез проц. представители адв. К. и адв. М., изразяват становище по основателността на жалбата като считат същата за неоснователна, а становището за правилно и законосъобразно.

Заинтересуваната страна - Национален институт за недвижимо културно наследство,

редовно призован, не се представлява, не изразява становище.

Заинтересуваните страни – кметът на СО и главен архитект на СО, редовно призовани, се представляват от юриск. А., която изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересуваната страна – началникът на „ДНСК“, [населено място], редовно призован, се представлява от юриск. А. и юриск. А., които изразяват становище за неоснователност на жалбата.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С жалбата се оспорва акт, който е неблагоприятен за страната, същата е в срок, поради което е допустима като подадена от надлежна страна, притежаваща правен интерес, респ. активна процесуална легитимация за оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Фактическа обстановка:

По следните факти и обстоятелства спор по делото не е налице:

-Със становище с изх. №33-НН-0368/27.04.2011г. Министерство на културата съгласува идеен архитектурен проект за „Мултифункционална сграда с офиси, търговски комплекс, трафопост и подземни гаражи с в УПИ 1-1 и II- 1 в кв. 259а, по плана на м. „Солни пазар“, на

[улица], [улица]и [улица], [населено място]", с изисквания;

-Със становище с изх. №33-НН-1046/18.01.2017г. Министерство на културата отказва да съгласува „Инвестиционен проект за промяна на инвестиционното намерение за строителство от „Многофункционална сграда с офиси, търговски комплекс, подземни гаражи и трафопост с к.к. +561,00 и к.к. + 575,00" в „Многофункционална сграда с апартаментен хотел, търговски

комплекс, подземни гаражи и трафопост с к.к. +561.00 и к.к. +575,00 - план и укрепване на изкоп - част конструкции" в УПИ I и УПИ II от кв.259 а по плана на ф. С., район Т., м. „Солни пазар", с изисквания;

-Със становище с изх. № 33-НН-1046/26.01.2017 г. Министерство на културата съгласува „Инвестиционен Проект - план и укрепване на строителен изкоп - част „Конструкции" в УПИ I и УПИ II от кв. 259а по плана на ф. С., СО, район „Т.", м. „Солни пазар", като основание за извършване на пълно археологическо проучване в петното на застрояване", с изисквания,

последното от които: „Следващите фази на проектиране задължително подлежат на съгласуване по реда на Закона за културното наследство ".

-Протокол № 33-00-391/05.06.2018г. на експертна комисия по чл.158а от ЗКН. одобрен със заповед №РД 09-399/07.06.2018г. на заместник-министъра на културата - „Поради липсата на археологически структури с експозиционна стойност, комисията освобождава терена за инвестиционни намерения ";

-Със становище с изх. № 33-НН-392/18.10.2019 г. Министерство на културата съгласува „Инвестиционен проект за обект: „Външно електрозахранване-нова секционирана разпределителна уредба СрН ЮкУ, нови трансформаторни постове 10/0,4кУ, кабелни линии СрН ЮкУ и оборудване на излазни кабелни линии СрН ЮкУ в подстанции: „С. Център" (килия № 28), „Хиподрума" (килия № 40) и „С." (килия № 11), [населено място]; част: електро; фаза: технически проект", с изисквания;

- издадено е писмо с изх. №7000-2167/26.06.20г. на НИНКН.

Със становище, изх. № 33-НН-1046/08.07.2020 г. на министъра на културата /л. 70-71/ е извършено съгласуване на инвестиционен технически проект „Промяна на Промяна на инвестиционни намерения по чл. 154 от ЗУТ на строеж „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к. + 656,00м" в строеж: „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к.+656,00м" в УПИ II, кв. 259а, местност „Солни пазар", район „Т." – СО, [населено място] (части: Архитектура, Конструкции, фаза ТП) с възложител [фирма]. В становището са изложени подробни съображения за законосъобразност на подаденото заявление за съгласуване на инв. проект, с оглед незначителността на исканите изменения в първоначално съгласувания инв. проект и съответствието му с чл. 154 от ЗУТ и чл. 83 и 84 от ЗКН.

С процесното становище, изх. № 33-НН-1046/10.07.2020 г. на министъра на културата е отменено становище, изх. № 33-НН-1046/08.07.2020 г. на министъра на културата и е отказано съгласуване на инвестиционен технически проект „Промяна на Промяна на инвестиционни намерения по чл. 154 от ЗУТ на строеж „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к. + 656,00м" в строеж: „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к.+656,00м" в УПИ II, кв. 259а, местност „Солни пазар", район „Т." – СО, [населено място] (части: Архитектура, Конструкции, фаза ТП).

В същото са изложени следните фактически и правни основания:

При проверка на документацията, внесена за съгласуване по реда на чл. 84 от ЗКН, се констатира, че инвестиционният проект е за промени на инвестиционните намерения по време на строителство по чл. 154 от ЗУТ. Във връзка със становище с изх. №33-НН-0368/27.04.2011г. на МК се установява, че на предходен етап не са съгласувани виза за проектиране и Технически инвестиционен проект за същия обект, което е в противоречие на чл. 84, ал. 9 от ЗКН, и представлява основание за отказ за съгласуване. В същото становище (№33-НН-0368/27.04.2011г. на МК) има изискване да бъдат съгласувани следващите фази на проектиране по реда на ЗКН, а в НИНКН и МК не е внесена проектна документация във фаза Технически проект, с което не е спазено и изискването на становището във фаза Технически проект високата част на новата застроявка в УПИ-1 и УПИ-2 в кв. 259а да се отдръпне от уличната регулация по [улица]. Със Становище с изх. №33-НН-0368/27.04.2011г. на МК се разглежда и съгласува една сграда, разположена в две УПИ (УПИ-1 и УПИ-2). От настоящата документация е видно, че с две заявления се внасят инвестиционни проекти за промени на инвестиционните намерения по време на строителство за две отделни сгради, разположени в две отделни УПИ-1 и УПИ-2, в кв. 259а, което не е мотивирано и изяснено с внесенния инвестиционен проект.

Не е доказано, че показателите на застрояване са същите като с предходно одобрения инвестиционен проект (ЗП и РЗП), поради което не са налице необходимите фактически основания за извършване на проверка за съответствие с чл. 154 от ЗУТ.

Не са приложени съгласуван и одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж, които да бъдат основание за съгласуване на инвестиционен проект за промени на инвестиционните намерения по време на строителство в съответствие с изискванията на чл. 154, ал. 2 и 5 от ЗУТ.

Посочените с проекта промени противоречат на режима на защитената територия

предвид разпоредбата на чл. 8 от Наредба № 2 за опазване на Историко-археологически резерват в центъра на [населено място] (КИК и МСА, обн. ДВ бр.11 от 8 Февруари 1977г.) и на решенията на комисията по чл. 158а от ЗКН.

От правна страна:

Законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК същият следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. В случая волята на органа относно упражненото от него право е ясна, а последващият контрол по приложението на закона спрямо посочените факти е изцяло допустим и възможен. Процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Като правно основание за издаване на процесното становище е посочена разпоредбата на 91 от АПК, според която: „ал. 1: В 7-дневен срок, а когато органът е колективен - в 14-дневен срок, от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни.“

По силата на тази норма се реализира известното в правната теория и практика право на отзив на индивидуалния адм. акт от страна на неговият издател, в случая – министъра на културата. Както процесният акт, така и отменения със същия акт са с един и същ издател – министъра на културата и касаят съгласуване на инв. проект, на основание относимите разпоредби на ЗКН и ЗУТ. За да е налице фактическият състав на разпоредбата на чл. 91, ал. 1 от ЗУТ следва кумулативно да са налице следните факти – да не е изтекъл съответния 7 или 14-дневен срок в зависимост от това дали органът е колективен или не, и да е налице подадена срещу същия жалба от страна на заинтересувана страна. В случая не са налице тези фактически основания, с оглед липсата на подадена жалба по съответния ред от заинтересувана страна, притежаваща правен интерес да оспори акта, респ. за адм. орган не съществува правна възможност за реализира право на отзив на издадения акт - становище, изх. № 33-НН-1046/08.07.2020 г. на министъра на културата. Така издадено, процесното становище е в противоречие с принципите на стабилност на инд. адм. акт и предвидимост на адм. процес. В този смисъл актът е издаден при липса на годни фактически и правни основания за целта. От настоящият състав на съда не се споделя и становището на проц. представител на министъра на културата адв. К., според който актът е издаден в хипотезата на чл. 99 от АПК, т.е. в производство по възобновяване. На първо място, в процесното становище не е посочено такова правно основание, както и фактическо такова. На следващо място, за издателя на акта – министъра на културата липсва правна възможност да осъществи самостоятелно такова производство, понеже съществува висшестоящ адм. орган, който е материално компетентен за целта, а именно: Министерски съвет на Република България.

Настоящият състав на съда намира, че при издаване на процесното становище, изх. № 33-НН-1046/10.07.2020 г. на министъра на културата, с което е отменено становище, изх. № 33-НН-1046/08.07.2020 г. на министъра на културата са допуснати груби нарушения на материалния закон, които представляват основание за неговата отмяна като незаконосъобразно.

Липсва искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя, поради което съдът, при този изход на спора, не дължи произнасяне в тази посока.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1000, район „О.“, [улица], ет. 1, чрез адв. Д. Д.,

СТАНОВИЩЕ, изх. № 33-НН-1046/10.07.2020 г. на министъра на културата, с което е отменено становище, изх. № 33-НН-1046/08.07.2020 г. на министъра на културата и е отказано съгласуване на инвестиционен технически проект „Промяна на инвестиционни намерения по чл. 154 от ЗУТ на строеж „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к. + 656,00м" в строеж: „Многофункционална сграда с хотел, апартаментен хотел, търговски обекти и ПГ с к.к.+656,00м" в УПИ II, кв. 259а, местност „Солни пазар“, район „Т.“ – СО, [населено място] (части: Архитектура, Конструкции, фаза ТП).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от уведомяване на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: